

Sygn. akt. III Kp 99/12

POSTANOWIENIE

Dnia 2 lutego 2012 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu Wydział III Karny w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Mariusz Wiązek

Protokolant: Edyta Makowska

Prokurator Prokuratury Okręgowej – nie stawił się zawiadomiony prawidłowo

po rozpoznaniu wniosku Prokuratora Prokuratury Rejonowej dla Wrocławia Krzyki Zachód z dnia 26 stycznia 2012r. (data wpływu), sygn. akt 1 Ds. 4567/11 o przedłużeniu tymczasowego aresztowania wobec **K. P.**

na podstawie art. 263 § 2 k.p.k.

postanawia

przedłużyć do dnia **8 maja 2012 roku**, tj. na okres kolejnych trzech miesięcy tymczasowe aresztowanie zastosowane postanowieniem Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Krzyki z dnia 12 listopada 2011 r. sygn. akt II Kp 1426/11 wobec **K. P.**, córki D. i M., urodzonej (...) we W., podejrzanej o to, że:

w dniu 9 listopada 2011 r. we W. przy ul. (...), chcąc pozbawić życia M. W. ugodziła ją nożem w brzuch, czym spowodowała u tej pokrzywdzonej obrażenia ciała w postaci, rany klutej brzucha, o kanale długości 4 centymetrów, skutkujących naruszeniem czynności narządów ciała i rozstrojem zdrowia na czas powyżej dni 7, lecz zamierzonego celu nie osiągnęła z uwagi na postawę pokrzywdzonej M. W., **tj. o czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k. i art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 12 listopada 2011 r. Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia zastosował wobec K. P. środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania uznając, iż popełnienie przez podejrzaną zarzucanego jej przestępstwa zostało z dużym prawdopodobieństwem potwierdzone zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym.

Do chwili obecnej nie wystąpiły żadne okoliczności uzasadniające uchylenie bądź zmianę stosowanego wobec podejrzanej środka zapobiegawczego. Zebrany dotychczas w przedmiotowej sprawie w postępowaniu przygotowawczym materiał dowodowy, w szczególności w postaci częściowych wyjaśnień podejrzanej, zeznań pokrzywdzonej, jak i K. K., A. Z., K. O., M.d., E. S., protokołu oględzin miejsca zdarzenia, wskazują na duże prawdopodobieństwo popełnienia przez podejrzaną zarzucanego jej czynu. Wobec powyższego zachodzi ogólna podstawa stosowania środków zapobiegawczych opisana w art. 249 § 1 k.p.k.

Nie ustała uprawniająca do stosowania środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania, obawa mactwa procesowego ze strony podejrzanej oraz nakłaniania przez nią innych osób do złożenia fałszywych zeznań. Na obawę tą wskazuje już sam charakter oraz okoliczności zarzucanych podejrzanej czynów, w których bezpośrednimi świadkami A. Z., K. O.. Są to osoby, z którymi podejrzaną łączą relacje o charakterze towarzyskim, wszak znają się od dłuższego czasu, wspólnie spożywali alkohol. Powyższe w ocenie Sądu może realnie rzutować na zachowania procesowe podejrzanej i świadków.

Nie przesądzając w żaden sposób o winie i sprawstwie K. P. – należy także zauważyć, iż prawdopodobieństwo popełnienia przez podejrzaną zarzucanego jej czynu, przy uwzględnieniu jego doniosłości, wszak podejrzana pozostaje

pod zarzutem popełnienia zbrodni z art. 148 § 1 k.k., uzasadnia twierdzenie o realności wymierzenia jej surowej kary pozbawienia wolności o jakiej mowa w art. 258 § 2 k.p.k., co stanowi dodatkową podstawę zastosowania środka zapobiegawczego o charakterze izolacyjnym w postaci tymczasowego aresztowania. Grożąca podejrzanemu surowa kara dodatkowo uzasadnia przekonanie, iż podejrzana przebywając na wolności może utrudniać prowadzone przeciwko niej postępowanie karne w szczególności ukrywać się przed organami ścigania. Nie bez znaczenia pozostaje również uprzednia karalność podejrzanego.

W ocenie Sądu jedynie przedłużenie wobec wymienionej izolacyjnego środka zapobiegawczego, jakim jest tymczasowe aresztowanie, pozwoli zabezpieczyć prawidłowy tok prowadzonego postępowania karnego, a tym samym uniemożliwić podejrzanemu podjęcie jakiegokolwiek ewentualnych prób bezprawnych działań mogących je destabilizować.

Nadto z uwagi na wielość czynności procesowych, które należy jeszcze w sprawie wykonać, śledztwa nie zdołano ukończyć przed upływem terminu zastosowanego środka zapobiegawczego. W dalszym ciągu niezbędne jest uzyskanie m.in. opinii z zakresu biologii, informatyki, psychiatrii, medycyny sądowej.

Zważyć należy, iż w stosunku do podejrzanego nie zachodzą warunki uzasadniające odstępnie od stosowania przedmiotowego środka zapobiegawczego, określone w art. 259 § 1 k.p.k. W toku postępowania nie podnoszono zresztą żadnych miarodajnych okoliczności przemawiających za odstępnie od stosowania tymczasowego aresztowania, co zgodnie z przyjętą linią orzecniczą obciąża stronę która domaga się zastosowania powyższego przepisu (por. postanowienie SA w Krakowie II AKz 144/06, KZS 2006/5/40, postanowienie SA w Lublinie II AKa 470/09).

Mając zatem na uwadze, iż środki zapobiegawcze o mniej dolegliwym charakterze niż środek zastosowany, mogłyby nie wypełnić swej roli, tj. nie zabezpieczyć w sposób prawidłowy toczącego się postępowania, Sąd – działając na podstawie powołanych przepisów – orzekł jak na wstępie.